

ΝΕΑ ΜΗΤΕΡΑ

& ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ

ΠΡΟΣΠΑΘΕΙ

ΝΑ ΤΑ ΒΓΑΔΕΙ

ΠΕΡΑ

Τι γίνεται όταν όροι όπως «πериκοπές μισθών», «μειώσεις προσωπικού» και «ανεργία» παρεισφρέουν στην καθημερινότητα μιας οικογένειας; Εννέα γυναίκες μιλούν για τις προκλήσεις της μητρότητας στην εποχή της οικονομικής ύφεσης και δίνουν συμβουλές επιβίωσης...

Η ΔΙΟΝΑ ΚΑΙ Η ΚΑΛΛΙΟΠΗ αποφάσισαν να κάνουν κάτι διαφορετικό για να γιορτάσουν τα δύο χρόνια συνεργασίας τους: να συναντηθούν για πρώτη φορά από κοντά. Δεν είναι ότι δεν το ήθελαν και δεν το είχαν επιδιώξει νωρίτερα, αλλά λίγο τα παιδιά, λίγο η δουλειά, λίγο η απόσταση, λίγο η κούραση είχαν κάνει ένα ραντεβού για καφέ στο Θησείο να φαντάζει σαν εκστρατεία. Και να σκεφτεί κανείς ότι η Δίονα και η Καλλιόπη έχουν την «πολυτέλεια» να εργάζονται από το σπίτι. Διότι αν η διατήρηση της φυσικής επαφής με φίλους –χωρίς τη μεσολάβηση τηλεφώνων και ηλεκτρονικών ταχυδρομείων– είναι γι' αυτές άθλος, για άλλες μητέρες, οι οποίες πρέπει να δίνουν καθημερινά το παρών στο γραφείο, είναι όνειρο θερινής νυκτός. Ειδικά εν καιρώ οικονομικής ύφεσης, οπότε καλούνται να επιστρατεύουν υπερφυσικές δυνάμεις για να επιβάλλονται στο παιχνίδι του επαγγελματικού ανταγωνισμού.

ΝΕΑ ΜΗΤΕΡΑ

ΨΑΧΝΕΙ (ΔΟΥΛΕΙΑ)

«Αλλεπάλλπλες νομοθετικές παρεμβάσεις στο εργατικό δίκαιο, ραγδαία αύξηση των απολύσεων, επιμήκυνση του ωραρίου εργασίας, μείωση αμοιβών, αρνητικό εργασιακό περιβάλλον, κα-

τάργηση θέσεων εργασίας και αναστολή προσλήψεων στο δημόσιο είναι μερικές από τις αλλαγές που έφερε η οικονομική ύφεση, σηματοδοτώντας μια εντελώς νέα εργασιακή πραγματικότητα στον δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα». Ετσι περιγράφει το σύγχρονο εργασιακό τοπίο η Σταματίνα Γιαννακούρου, βοηθός Συνήγορος του Πολίτη (ΣτΠ), στη δεύτερη ειδική έκθεση του φορέα με τίτλο «Ιση μεταχείριση ανδρών και γυναικών στην απασχόληση και τις εργασιακές σχέσεις», η οποία δημοσιοποιήθηκε στις αρχές Φεβρουαρίου 2011.

Όπως είπε η κ. Γιαννακούρου στη ΓΥΝΑΙΚΑ, οι καταγγελίες που υποβλήθηκαν στον ΣτΠ για διακρίσεις λόγω φύλου στον ιδιωτικό τομέα αυξήθηκαν το 2010 κατά 19 ποσοστιαίες μονάδες (πήγαν από το 17% του συνόλου των σχετικών καταγγελιών στο 36%). Κι αυτή φαίνεται να είναι μόνο η κορυφή του παγόβουνου, δεδομένου ότι πολλοί ακόμη εργαζόμενοι φοβούνται να προχωρήσουν σε καταγγελίες. «Από τη στιγμή που έχουν καταστρατηγηθεί διά νόμου τόσα εργασιακά δικαιώματα, αν πάω στην επιθεώρηση εργασίας και καταγγείλω ότι ο εργοδότης μου έκανε αυτό ή εκείνο επειδή του είπα ότι είμαι έγκυος, θα με κοιτούν σαν εξωτικό φρούτο. Στη δουλειά μου θα με βάλουν στην μπούκα και, μόλις ο νόμος τούς δώσει το δικαίωμα, θα με διώξουν», πιστεύει η Κατερίνα, δημοσιογράφος και μητέρα ενός παιδιού 3½ ετών και ενός παιδιού 2½ μηνών. Από την άλλη, υποστηρίζει ότι έχει σταθεί τυχερή, διότι η αντιμετώπισή της από το εργασιακό περιβάλλον είναι από κάθε άποψη άψογη. Ωστόσο μας διευκρίνισε: «Εφόσον δούλευα μέχρι την ημέρα που γέννησα, συνειδητοποιήσαν ότι δεν υπήρχε περίπτωση να τους κρεμάσω».

Λιγότερο τυχερή έχει σταθεί η Αγγελική, γραφίστρια και μητέρα δύο παιδιών (2½ ετών και 13 μηνών). Όπως μας είπε: «Θεωρητικά έχω μειωμένο ωράριο και θα έπρεπε να φεύγω από το γραφείο στις πέντε το απόγευμα, αλλά μετά τη μείωση προσωπικού ο φόρτος εργασίας έχει αυξηθεί και συχνά αναγκάζομαι να δουλεύω μέχρι τις επτά ή και τις οκτώ το βράδυ, δηλαδή πολύ πέρα από το πλήρες ωράριο. Αν πω “ό,τι και αν γίνει, πέντε η ώρα έχω φύγει”, ξέρω ότι θα απολυθώ. Και αν μείνεις άνεργη αυτή την περίοδο, δεν βρίσκεις με τίποτα δουλειά». Ζωντανό παράδειγμα η Σοφία, η οποία πριν από δύο χρόνια έπεσε θύμα περικοπών προσωπικού. Μέχρι σήμερα, που είναι μητέρα ενός παιδιού 13 μηνών, συνεχίζει χωρίς αποτέλεσμα την αναζήτηση εργασίας. «Καταλαβαίνω και από τους φίλους και γνωστούς μου πόσο δύσκολο είναι να βρω δουλειά», λέει. «Οι περισσότεροι είτε είναι άνεργοι είτε αντιμετωπίζουν μειώσεις μισθών και καθυστερήσεις πληρωμών». Μάλιστα δεν διαφαίνεται στον ορίζοντα προοπτική βελτίωσης της κατάστασης. Σύμφωνα με την κ. Γιαννακούρου: «Η οικονομική κρίση έχει καταλυτική επίδραση στις εργασιακές σχέσεις, γιατί εντείνει τις πάσης φύσεως ανισότητες σε μια ήδη κατακερματισμένη αγορά εργασίας. Τα επόμενα χρόνια θα βαθύνει λοιπόν η διαχωριστική γραμμή μεταξύ όσων είναι “εντός” και όσων είναι “εκτός” χωρίς επαρκές δίκτυο κοινωνικής προστασίας, με τις γυναίκες να κινδυνεύουν να τεθούν εκτός αγοράς εργασίας ή να κινούνται οριακά μεταξύ ανεργίας και υποαπασχόλησης».

«Μας λένε στα μούτρα μας ότι θέλουν “φρέσκα πρόσωπα”. Δηλαδή υπαλλήλους 24-25 ετών που να μπορούν να τα

«ΘΕΩΡΗΤΙΚΑ ΕΧΩ ΜΕΙΩΜΕΝΟ ΩΡΑΡΙΟ ΚΑΙ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΦΕΥΓΩ ΑΠΟ ΤΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΣΤΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ, ΑΛΛΑ ΜΕΤΑ ΤΗ ΜΕΙΩΣΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥ ΣΥΧΝΑ ΑΝΑΓΚΑΖΟΜΑΙ ΝΑ ΔΟΥΛΕΥΩ ΜΕΧΡΙ ΤΙΣ ΟΚΤΩ ΤΟ ΒΡΑΔΥ» ΑΓΓΕΛΙΚΗ, ΓΡΑΦΙΣΤΡΙΑ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΩΝ

ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΗΣ

Κηπουρός

ΒΕΡΑΝΤΑ / ΚΗΠΟΣ / ΚΤΗΜΑ / ΑΝΘΗ / ΦΥΤΑ / ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΕΣ

ΕΝΑ ΤΕΥΧΟΣ ΑΦΙΕΡΩΜΕΝΟ ΣΤΑ ΡΟΔΑ

ΤΑ ΜΥΣΤΙΚΑ
ΤΗΣ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑΣ ΤΟΥΣ
ΣΤΟΝ ΚΗΠΟ ΚΑΙ ΣΤΗ ΒΕΡΑΝΤΑ

ΑΚΟΜΗ,
ΣΤΟΝ ΑΝΘΙΞΙΑΤΙΚΟ
ΚΗΠΟΥΡΟ
ΦΥΤΕΥΟΥΜΕ
ΝΤΟΜΑΤΕΣ,
ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ,
ΠΙΠΕΡΙΕΣ
ΚΑΙ... ΚΑΡΟΤΑ
ΣΤΟ ΜΠΑΛΚΟΝΙ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ 1 ΑΠΡΙΛΙΟΥ
ΣΤΑ ΠΕΡΙΠΤΕΡΑ
ΜΟΝΟ ΜΕ 4,50 €

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ

κάνουν όλα και να μην έχουν οικογενειακές υποχρεώσεις», μας ανέφερε με αγανάκτηση η Αγγελική. Και βεβαίως φρέσκα πρόσωπα γένους αρσενικού... Όπως μας είπε και η κ. Γιαννακούρου, βασιζόμενη στην πρώτη ειδική έκθεση του Συνήγορου του Πολίτη (Νοέμβριος 2009): «Σε περίοδο οικονομικής κρίσης πολλές ιδιωτικές επιχειρήσεις θεωρούν ασύμφορη την πρόσληψη γυναικών, λόγω της νομοθετικής προστασίας της θέσης εργασίας κατά τη διάρκεια της εγκυμοσύνης αλλά και για έναν χρόνο μετά τον τοκετό. Επίσης, λόγω της συνακόλουθης κατοχύρωσης μειωμένου ωραρίου για τη φροντίδα των παιδιών». Επομένως οι παροχές μητρότητας γυρίζουν μπουμερανγκ για τη γυναίκα που αναζητά δουλειά, καθώς αποθαρρύνουν τον υποψήφιο εργοδότη να την προσλάβει. «Εχω ακούσει άντρες προϊσταμένους, νεαρής μάλιστα ηλικίας, να δηλώνουν ευθέως: “Δεν προσλαμβάνω ποτέ γυναίκα γιατί ξέρω ότι κάποια στιγμή θα γίνει μητέρα”», βεβαιώνει η Κατερίνα. Κι εμείς, κρίνοντας από τους αριθμούς, δεν έχουμε λόγο να την αμφισβητήσουμε. Στο τρίτο τρίμηνο του 2007 η ανεργία στις γυναίκες έφτανε στο 12,4% και μέχρι το τρίτο τρίμηνο του 2010 έφτασε στο 16,3%. Τα αντίστοιχα ποσοστά για τους άντρες είναι 5% και 9,9% (έρευνα εργατικού δυναμικού, Εθνική Στατιστική Υπηρεσία).

**ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΕΣ,
ΦΑΞ ΚΑΙ
ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΑΚΙΑ**

Σαν να μην έφτανε η απειλή της ανεργίας, οι εργαζόμενες μαμάδες έχουν να αντιμετωπίσουν και τις αγχογόνες απαι-

τήσεις του μητρικού ρόλου. «Γυρίζεις σπίτι πτώμα και πρέπει να παίξεις με τα παιδιά σου. Δεν είναι ωραίο να βλέπουν μια μαμά με τα μούτρα μέχρι το πάτωμα. Προσπαθείς λοιπόν να αφήσεις την πίεση της δουλειάς στο γραφείο», λέει η Αγγελική. Είναι αυτό που η Διόνα και η Καλλιόπη αποκαλούν αστειευόμενες «ποιότητα παροχής υπηρεσιών». Η απόφαση των συγκεκριμένων γυναικών να εργαστούν από το σπίτι ελήφθη λοιπόν στο πλαίσιο της προσπάθειάς αναβάθμισης αυτής της ποιότητας.

Η Διόνα, μεταφράστρια και μητέρα ενός παιδιού 5½ ετών, έχει μεταφέρει την επαγγελματική έδρα της στο σπίτι εδώ και πολλά χρόνια. Το μοναδικό πράγμα που άλλαξε μετά τη γέννηση του γιου της ήταν ότι το δωμάτιο γραφείου μετατράπηκε σε παιδικό υπνοδωμάτιο και το σαλόνι σε γραφείο. «Εδώ υπάρχει ένας συντελεστής δυσκολίας. Διότι, ενώ προσπαθώ να συγκεντρωθώ στη δουλειά, γύρω μου συμβαίνουν διάφορα! Όμως έχω συνηθίσει. Εξάλλου, τώρα που ο μικρός πηγαίνει σχολείο, προσπαθώ να εργάζομαι τις ώρες που λείπει», μας είπε.

Η Καλλιόπη, μηχανικός υπολογιστών και μητέρα δύο παιδιών (5½ ετών και 4 ετών), εργαζόταν σε εταιρεία τηλεπικοινωνιών μέχρι πριν από περίπου δύο χρόνια, όταν αποφάσισε να γίνει ελεύθερη επαγγελματίας και να αφοσιωθεί στον σχεδιασμό ιστοσελίδων. Αυτή δε η απόφαση φάνηκε στα μάτια των –ως επί το πλείστον νεότερων και χωρίς οικογενειακές υποχρεώσεις– συναδέλφων της ως απόφαση για κατ'οίκον εγκλεισμό. «Όταν ετοιμαζόμουν να φύγω από την τελευταία δουλειά μου», μας είπε, «με ρωτούσαν: “Πού θα πας;”. “Σπίτι μου”, απαντούσα. “Και μετά;”. “Μετά σπίτι μου”. Ποιοι λόγοι την οδήγησαν στην ηρωική έξοδο; «Ούτε η συνεργασία μου με τους συναδέλφους

ήταν κακή, ούτε το αντικείμενο δουλειάς με απωθούσε. Δεν ήμουν όμως ικανοποιημένη από τον τρόπο ανατροφής των παιδιών μου. Ελειπα από το σπίτι τουλάχιστον εννιά με δέκα ώρες. Είχε τύχει να δουλέψω μέχρι τις έντεκα το βράδυ. Θυμάμαι χαρακτηριστικά μια φορά, όταν η κόρη μου ήταν ακόμη μωρό, που την έφερε ο άνδρας μου με το αυτοκίνητο στη δουλειά για να τη θηλάσω. Τέτοιες καταστάσεις δεν ήταν βέβαια συχνές, αλλά τις έχω ζήσει».

Την περίοδο που η ιδέα της παραίτησης στριφογύριζε ήδη στο μυαλό της Καλλιόπης, γνώρισε στο Ιντερνετ τη Διόνα. Η μία άρχισε να επισκέπτεται το προσωπικό ιστολόγιο της άλλης και σύντομα αποφάσισαν να δημιουργήσουν μαζί ένα νέο ιστολόγιο με τίτλο «Μητέρες και εργασία από το σπίτι». Σ' αυτή την πλατφόρμα, τα δύο τελευταία χρόνια μοιράζονται τις εμπειρίες και τους προβληματισμούς τους με άλλες μαμάδες που επίσης έχουν κάνει το σπίτι τους γραφείο. «Αρκετές ασχολούνται με τις χειροποίητες κατασκευές ή το ηλεκτρονικό εμπόριο», μας εξήγησε η Καλλιόπη. «Εχουμε ακόμη μια διακοσμήτρια και μια ζωγράφο», συμπλήρωσε η Διόνα. Ωστόσο, και οι δύο τόνισαν ότι αυτός ο τρόπος εργασίας δεν ταιριάζει σε όλα τα επαγγέλματα. Ούτε φυσικά στον χαρακτήρα κάθε γυναίκας. «Δοκίμασα τον εαυτό μου στις άδειες τοκετού και είδα ότι δεν φρίκαρα. Άλλες μαμάδες μένουν για δέκα μέρες στο σπίτι και τρελαίνονται», παραδέχεται η Καλλιόπη.

«ΣΕ ΠΕΡΙΟΔΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΠΟΛΛΕΣ ΙΔΙΩΤΙΚΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΘΕΩΡΟΥΝ ΑΣΥΜΦΟΡΗ ΤΗΝ ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΓΥΝΑΙΚΩΝ»

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ ΓΙΑΝΝΑΚΟΥΡΟΥ, ΒΟΗΘΟΣ ΣΥΝΗΓΟΡΟΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

ΓΛΥΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΛΑΧΤΑΡΙΣΤΑ CHEESECAKES

Ψημένο ή κρύο; Με ανθότυρο, τυρί κρέμα ή μασκαρπόνε;
Με βάση από μπισκότα ή από ζύμη τάρτας; Διαλέγετε και παίρνετε,
γιατί αυτό το αφιέρωμα τα έχει όλα.

Κυκλοφορεί
στα περίπτερα

ΑΚΟΜΗ

- Φτιάχνουμε πρωτότυπες φλογέρες με λουκούμι, κάνουμε σαραγλί με γέμιση από καλβά, ψήνουμε πορτοκαλόπιτα και γλυκιά τυρόπιτα και άλλα εύκολα και γρήγορα γλυκά για κάθε μέρα.
- Εγκαινιάζουμε μια νέα στήλη αφιερωμένη στο παγωτό με τρεις υπέροχες συνταγές.
- Αξιοποιούμε τη βελούδινη, γλυκιά γεύση του ταχινιού σε γλυκά που θα λατρέψετε.
 - Δίνουμε τέσσερις εναλλακτικές γλυκές εφαρμογές με βάση το παστέλι.
 - Και βρίσκουμε τρόπους να συμφιλιώσουμε τη δίαιτα με την ανάγκη για γλυκό, μέσα από τη στήλη μας «Τα light του μήνα».

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΗ ΜΗΤΕΡΑ

ΓΙΑΓΙΑ ΉΝΤΑΝΤΑ;

Για τις μαμάδες που η εργασία από το σπίτι δεν υφίσταται ως λύση, αργά ή γρήγορα προκύπτει το ζήτημα της φύλαξης των παιδιών. Και σε περίπτωση που οι παππούδες ζουν μακριά ή δεν είναι διαθέσιμοι για μπίμπι σίνιγκ, τίθεται το δίλημμα: παιδαγωγός στο σπίτι ή βρεφονηπιακός σταθμός; «Οι περισσότεροι γονείς επιλέγουν να στείλουν τα παιδιά τους στον παιδικό σταθμό, γιατί δεν εμπιστεύονται έναν ξένο άνθρωπο στο σπίτι τους», θεωρεί η Κατερίνα. Εξάλλου πολλοί γονείς δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στο κόστος μιας νταντάς. Αλλοι, βέβαια, δεν μπορούν να καλύψουν ούτε τα τροφεία του ιδιωτικού βρεφονηπιακού σταθμού – «οι παιδικοί σταθμοί της περιοχής μου ζητάνε γύρω στα 400 με 450 ευρώ», υποστηρίζει η Σοφία. Αποτέλεσμα; Όλο και περισσότερα ζευγάρια στρέφονται προς τους –οικονομικότερους– δημοτικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς. Συχνά βρίσκουν όμως την πόρτα κλειστή. Ενδεικτικά, σύμφωνα με την εφημερίδα Εθνος, οι αιτήσεις εγγραφής στους δημοτικούς βρεφονηπιακούς σταθμούς του 2ου δημοτικού διαμερίσματος Αθηναίων αυξήθηκαν από 1.044 για τη σχολική περίοδο 2009-2010 σε 1.433 για την περίοδο 2010-2011 (μάλιστα η καταγραφή για την τρέχου-

σα περίοδο δεν είχε ολοκληρωθεί κατά τη δημοσίευση του άρθρου). Από την άλλη, η χωρητικότητα των συγκεκριμένων σταθμών παρέμεινε αμετάβλητη: 886 παιδιά.

Η Αθηνά είναι 34 ετών και δημόσιος υπάλληλος. Με τον εδώ και πολλά χρόνια σύντροφό της θέλουν πολύ να αποκτήσουν παιδί, αλλά, καθώς οι γονείς τους ζουν στην επαρχία, το ζήτημα της φύλαξης οδηγεί συνεχώς σε αναβολή της τεκνοποίησης. «Αναρωτιόμαστε τι θα κάνουμε όταν θα εξαντλήσω την άδεια μητρότητας και έρθει η ώρα να επιστρέψω στη δουλειά», μας είπε η Αθηνά. «Αν δεν πάρουν το παιδί σε δημοτικό παιδικό σταθμό, θα αναγκαστούμε να το πάρουμε σε ιδιωτικό, οπότε τα έξοδα θα αυξηθούν σημαντικά. Τα απογεύματα και τα Σαββατοκύριακα δεν θα έχω πού να το αφήσω, οπότε θα πρέπει να το παίρνω μαζί μου όπου κι αν πηγαίνω! Προς το παρόν, λοιπόν, έχω βάλει στόχο να ολοκληρώσω κάποια πράγματα που κάνω για μένα, για να μη στερήσω αργότερα χρόνο από τα παιδιά μου».

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΑ ΒΑΣΙΚΑ

Στην Ελλάδα η τεκνοποίηση κόστιζε πάντοτε ακριβά και οι κοινωνικές παροχές ήταν μηδαμινές. Σήμερα, όπως μας ανέφερε η κ. Γιαννακούρου, «στην εξαιρετική δημοσιονομική κατάσταση που βιώνουμε, συρρικνώνονται γενικά τα κοινωνικά επιδόματα και οι κοινωνικές παροχές, γιατί πλιττεύεται το –ιστορικά μη ανεπτυγμένο και άρα ισχνό στη χώρα μας– κράτος πρόνοιας». Όσο για το κόστος τεκνοποίησης, ακόμη κι αν αυτό δεν αυξάνεται, σίγουρα γίνεται πιο δυ-

σβάστακτο για το ψαλιδισμένο οικογενειακό εισόδημα. «Τον τελευταίο καιρό, κι ενώ είχαμε μπει ήδη σε πάγια έξοδα όπως το στεγαστικό δάνειο, έκαναν μείωση μισθού και σ' εμένα και στον σύζυγό μου», μας είπε η Βάσω, τραπεζικός υπάλληλος και μητέρα δύο παιδιών (6 ετών και 4 ετών).

Ένα είναι σίγουρο: τα παιδιά της κρίσης δε θα μεγαλώσουν στο καθεστώς αφθονίας που αντιστοιχούσε στα παιδιά της προηγούμενης γενιάς. Εφόσον όμως δεν απειλούνται –τουλάχιστον στο άμεσο μέλλον– να στερηθούν στοιχειώδη αγαθά όπως η τροφή και η ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, εμείς καλούμαστε να τα απαλλάξουμε από υπερκαταναλωτικές φαντασιώσεις, ώστε να προστατεύσουμε τη δική μας ψυχική υγεία και να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις που θα τα κάνουν ευτυχισμένους ενήλικες. «Είναι σημαντικό η μητέρα να αποβάλει την ενοχική σκέψη ότι δεν μπορεί να προσφέρει στο παιδί οτιδήποτε επιβάλει η υπερκαταναλωτική λογική», πιστεύει η ψυχολόγος Δήμητρα Σφήκα. «Εξάλλου, με ποια κριτήρια είναι καλύτερο ένα πάρτι στον παιδότοπο από μια σπιτική γιορτή; Και γιατί ένα ταξίδι στο εξωτερικό είναι καλύτερο από το οικογενειακό κάμπινγκ σε ένα ελληνικό νησί; Κάνουμε τη ζωή μας δύσκολη και τώρα καλούμαστε να αναθεωρήσουμε τις ανάγκες μας. Όμως, όπως σε κάθε ανατροπή, ας σκεφτούμε θετικά. Ας δώσουμε στο παιδί τη χαρά να περιμένει το δώρο και όχι να το έχει όποτε θέλει. Ας αλλάξουμε εμείς, ώστε να προσαρμοστεί κι αυτό στη νέα τάξη πραγμάτων». ●

Περισσότερες πληροφορίες για τη μητρότητα και την απασχόληση θα βρείτε στην ιστοσελίδα του Συνηγόρου του Πολίτη (www.synigoros.gr/diakriseis) και σ' εκείνη της Γενικής Γραμματείας Ισότητας των Φύλων (www.isotita.gr). Επισκεφτείτε και την ιστοσελίδα «Μητέρες και εργασία από το σπίτι» (www.mammasworkathome.gr).

«ΜΙΑ ΦΟΡΑ, ΟΤΑΝ Η ΚΟΡΗ ΜΟΥ ΗΤΑΝ ΑΚΟΜΗ ΜΩΡΟ, ΤΗΝ ΕΦΕΡΕ Ο ΑΝΔΡΑΣ ΜΟΥ ΜΕ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΗ ΘΗΛΑΣΩ» ΚΑΛΛΙΟΠΗ, ΜΗΧΑΝΙΚΟΣ ΥΠΟΛΟΓΙΣΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗΤΕΡΑ ΔΥΟ ΠΑΙΔΙΩΝ